

Kinderhotel Burcht te Wedde

KINDEREN GEBOREN AAN DE ANDERE KANT VAN HET GELUK

DOOR: MICKEY DE ROOIJ **FOTO'S:** JANTJE GANS EN ANNEKE DEKKER

Burcht te Wedde behoort tot de Groningse gemeente Bellingwedde. Het kent een eeuwenoude geschiedenis die begint met de toren gebouwd rond 1360, honderd jaar later volgt de ommuring die al snel verwoest wordt in 1478. Wedde was strategisch gezien een belangrijke plaats, omdat het op de handelsroute van de stad Groningen naar Duitsland lag.

Er is dan ook heel wat slag geleverd door onder andere Berend van Hackfort en Gerard Schenck van Toutenburg, waarvan de laatste lange tijd het kasteel bewoonde en verbouwde. De graven van Nassau namen het in aan het begin van de Tachtigjarige Oorlog. Ook werd er op de Burcht recht gesproken. Door de vele bezettingen was de burcht uiteindelijk zo vervallen dat het bestuur van de stad Groningen besloot tot een sloopvergunning in 1828. Notaris Koning uit Bellingwolde kocht het vervallen gebouw en begon met restaureren, maar liet de gevangentoren en een deel van het schathuis afbreken. De familie Koning zou lange tijd op de burcht blijven wonen, tot het in 1955 overging naar het Waterschap Westerwolde. De zuidelijke hoekbastion werd uitge-

graven en hersteld. De gemeente Bellingwedde werd in 1990 de huidige eigenaar. In 1994 liet de gemeente het overige gedeelte van de gracht open graven, waardoor het huidige burchteiland is ontstaan.

In *Arcadië* nummer 7, verschenen maart 2012, besteedden we uitgebreid aandacht aan de tuinen, naar ontwerp (en onderzoek) van landschapsarchitect Peter Verhoeff, van de Stichting in Arcadië.

Maar nu richten we ons op het verwezenlijken van de droom van het echtpaar Frank en Martina Ferrari: het stichten van een kinderhotel in deze burcht.

Langzaam ontstond bij hen het idee om voor deze kinderen een vakantie te verzorgen

Martina Ferrari was 43 jaar werkzaam in het onderwijs, eerst als kleuterleidster en later als hoofd van de kleuterschool. Toen het onderwijs in 1985 veranderde in de basisschool, dat inhield dat kleuter- en lagere school werden samengevoegd, werd Martina gevraagd voor het speciale onderwijs bij het I.O.B.K. (In hun Ontwikkeling Bedreigde Kleuters). Dit betrof het observeren van

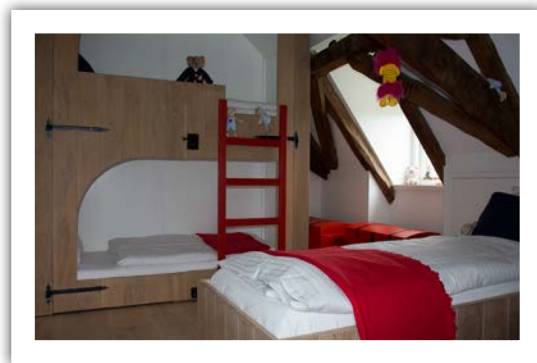
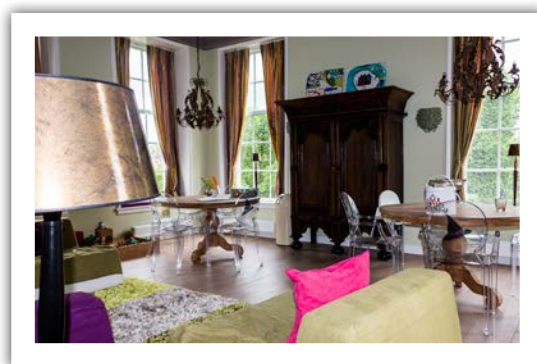
Het kinderhotel zou een echt sprookjeskasteel moeten worden, en dat werd het ook.

De gemeente
heeft het echtpaar
Ferrari de burcht
een eeuwigdurend
huurcontract
gegeven

jonge kinderen met ontwikkelingsproblemen op sociaal, emotioneel, motorisch, spraak/taal en cognitief gebied, die in een kindertehuis waren geplaatst, om hen onderwijs op maat aan te bieden. Martina, die daardoor in contact kwam met deze groep kinderen, vertelt dat, hoe lief en zorgzaam de leiding ook is, het missen van je familie en dus de erkenning van je bestaan, vaak blijvend een litteken vormt. “Ze missen de loyaliteit die kinderen automatisch bij hun vader en moeder hebben. Ze komen als het ware in de verdrukking met het wortelen in de maatschappij.” Thuis besprak Martina deze moeilijke situatie van de kinderen met haar man Frank. Langzaam ontstond bij hen het idee om voor deze kinderen een vakantie te verzorgen door middel van een speciaal kindertehotel.

Zakenman Frank Ferrari verkocht zes jaar geleden zijn bedrijven in pallets en wilde zich samen met zijn vrouw inzetten voor dit hotel voor, zoals zij het noemen, kinderen die aan de andere kant van het geluk zijn geboren. De gemeente Bellingwedde was op zoek naar nieuwe huurders voor de burcht en was op de hoogte van het hotelplan, maar had inmiddels, tot grote verbazing van het echtpaar Ferrari, ook andere huurders verworven. In 2007 tekenden de drie nieuwe huurders, die het wonderbaarlijk goed met elkaar konden vinden, daarom een intentieverklaring. Op de begane grond zou horeca worden gevestigd, Frank Ferrari zou de eerste en tweede verdieping huren voor het kindertehotel en de derde huurder tekende voor het gebruik van het burchtterrein voor evenementen. Dit betekende tevens een grote kostbare restauratie van de de burcht

en de tuinen, van zo'n 3,5 miljoen euro, waarvan de ene helft door de gemeente en de andere helft door Ferrari werd betaald. De gemeente heeft het echtpaar Ferrari de burcht een eeuwigdurend huurcontract gegeven. Voor de opgerichte stichting ten behoeve van het kinderhotel werden twee projectleiders aangehouden, die ook uitstekende fondsenwervers bleken te zijn. Zo gaf de Bankgiroloterij € 625.000,-.

Sprookjeshotel

Het kinderhotel zou een echt sprookjeskasteel moeten worden, en dat werd het ook. Het bestaat uit vijf kamers en biedt plaats aan veertien kinderen met begeleiders. De drie zolderkamers hebben bedsteden gekregen. Bij binnenkomst verkleeden de kinderen en hun begeleiders zich meteen in prinsen- en prinsessenkleding, waardoor ze als het ware in de middeleeuwen stappen. De burcht heeft veel speelgoed dat elke week door een vrijwilligster uit het dorp wordt gecontroleerd.

Martina Ferrari vertelt dat er nog nooit iets kapot gegaan is. "Als je alles goed en opgeruimd aanbiedt, gaat de ander er ook met respect mee om."

Ook buiten de burcht is veel te doen, waarbij bootje varen en vooral vissen erg in trek zijn bij de jonge gasten. De twaalfjarige Emile uit het dorp, die heel graag vist, is tot hoofd visserij uitgeroepen. Hij zorgt dat de hengels in orde zijn en leert de kinderen vissen.

Het dorp Wedde is nauw betrokken bij de burcht, zo mogen met Pasen alle kinderen uit het dorp er eieren zoeken.

Het bijbehorende museum, dat is ingericht met voorwerpen die op het slagveld werden gebruikt en in permanente bruikleen zijn gegeven door de Groningse wapenantiquair Ben Grijpma, is spannend voor de kinderen. In de ridderzaal is bijvoorbeeld een origineel piekenierssharnas met piek opgehangen (gebruikt in de slag bij Heiligerlee). De kinderen krijgen zo ook wat Nederlandse geschiedenis mee. In de ridderzaal worden regelmatig concerten gegeven die ook door de (kleine) hotelgasten worden bijgewoond. De meeste aanmeldingen komen via Jeugdzorg Groningen, de stichting Elker in Groningen, het Leger des Heils en de Vakantiebank (een soort Voedselbank maar dan voor vakanties, waarop ingetekend kan worden).

Meer inkomsten voor het kinderhotel

Vorig jaar mei werd op de burcht een familiedag van de familie Hazelhoff Roelfzema gehouden. Liesbeth List, een van de nazaten, was daarbij aanwezig. Spontaan heeft zij aangeboden om ambassadeur van het kinderhotel te worden, met de opmerking "als iemand weet hoe het is om aan de andere kant van het geluk te zijn geboren dan ben ik dat." Op het ogenblik wordt gekeken hoe zij het best als ambassadeur kan worden ingezet.

Een ander project dat voor inkomsten heeft gezorgd, was de aanplant van de veertig gedenkbomen. Men kon voor duizend euro een boom schenken met daarop een messing plaatje met de naam van de schenker en een boodschap. Ook de opbrengst hiervan kwam weer ten goede aan het kinderhotel.

Het dorp Wedde is nauw betrokken bij de burcht

De Stichting Boschuyzen schonk drie roeiboten die de toepasselijke namen Boschuyzen 1, 2 en 3 kregen.

De kinderen van een basisschool in het verderop gelegen Vrieseloo hebben zich voorgenomen om elke maandagochtend 10 eurocent in de pot te doen. Inmiddels is hun bedrag gegroeid tot driehonderd euro. Als ze het naar de burcht komen brengen, mogen ze daar als dank een dag doorbrengen.

Daarnaast is er een vier-sterrenhotel met twee kamers en een restaurant, de baten gaat direct naar het kinderhotel. Het hotel is te boeken via [booking.com](https://www.booking.com)

De burcht is elk jaar in januari gesloten voor onderhoud en andere zaken.

Bastion

Op dit moment wordt er een zes meter hoge bastion gebouwd met drie meter hoge muren rondom.

Er worden klimtouwen aan bevestigd, zodat deze bastion te beklimmen is, net als in vroeger tijden.

Jelle van Luik heeft de dagelijkse leiding samen met zijn assistent Michael.

Frank Ferrari is onder de indruk van de hoeveelheid energie die de huidige burcht kost, dat vooral op de schouders van Jelle van Luik en zijn assistent neerkomt.

Alles wordt in het werk gezet om de kinderen en hun begeleiders een paar onvergetelijke dagen te geven. Frank en Martina Ferrari zijn heel blij met de uitkomst van hun zo langgekoesterde wens en hopen dat het allemaal zal blijven voortbestaan ook als zij er niet meer zijn. Zelf wonen zij al veertig jaar heel tevreden in Assen. Frank is weer gestart met een bedrijf in pallets - "Ik kon het niet laten!" - op vijf kilometer van de burcht.

Bouwplaat van de burcht

De architecten die betrokken waren bij de laatste restauratie boden een bouwplaat van de burcht aan, die elk kind dat op de burcht logeert meekrijgt als herinnering.

Deze mooie bouwplaat is er ook voor alle kinderen die de oplossingen van de puzzles van onze kinderredactie, op pagina 55 in deze Arcadië, insturen!